

MAMENEJA WA P&G HAWAPINGANI KAMWE

THE P&G SAGA · 09

Baada ya jaribio lile mjini Catania, tukawa marafiki wazuri. Hata mmoja wa wanangu alibatizwa naye — Vincenzo, aliyebeba jina la baba yangu — na uhusiano wetu ulibaki mzuri, wenye afya, wa kweli.

Lakini alibaki mtu wa P&G kikamilifu, na kila alipomtembelea mteja alionyesha uzito wake kana kwamba bado anaongoza mstari wa mbele. Mara moja karibu wamfukuze kutoka ofisi za kituo cha usambazaji, kwa sababu alikuwa amepandisha sauti hadi kupiga kelele, na ni kuingilia kwangu tu kulikorudisha mambo katika udhibiti.

Hakukosa kamwe nafasi ya kunikosoa, lakini nilielewa mara moja kwa nini: alikuwa akivuta kamba ya hisia — uchokozi wa kibunifu wa aina sahihi — ili aone ningejibu vipi. Lakini mimi nilikuwa mwana wa baba yangu, na uwepo wake ulibaki nami daima, ukinitazama.

Hapakuwa kamwe na ushindani wa kweli kati yetu — nani bora, nani mwenye uwezo zaidi — hasa kwa sababu sote wawili tulifanya kazi kuelekea lengo lilelile la mwisho, si kwa kampuni mbili tofauti.

Siku moja alipata wazo zuri sana: kwenda kwenye monasteri ya Wakartusi huko Serra San Bruno, mkoani Vibo Valentia, na kuwauzia vinyozi watawa wenye ndevu ndefu. Ilikuwa njia yake ya kuonyesha yeye ni nani.

Nilimpeleka kwa gari lakini nikabaki nje ya malango ya monasteri. Alitoka saa mbili baadaye akiwa na oda ya nyembe na vinyozi yenye thamani ya euro 300. Jina la kampuni: Kanisa Katoliki la Roma. Nchi ya kigeni: Mji wa Vatikani. Anwani tofauti ya kusafirishia: Konventi ya Watawa Wakapuchini.

Alifurahi sana, aliridhika kabisa, na ilibidi apige simu Milano ili kuingiza oda kwa mkono, kwa sababu mfumo wetu haukuwa na njia ya kushughulikia oda ya mauzo ya nchi ya kigeni. Juu ya yote, alikuwa ameishangaza kampuni nzima.

Lakini hakujigamba kamwe — haikuwa katika tabia yake ya kikazi. Alikuwa amefanya lisilowezezana, na likavuma: makao makuu mjini Milano yalilitangaza kwa kikosi chote cha mauzo cha Italia. Mimi sikusema kitu. Nililiweka jambo hilo akilini na nikakaa kimya.

Siku nane baadaye, idara ya usafirishaji ilitoa taarifa ya kurudishwa kwa bidhaa: konventi ilikuwa imeikataa oda, na yeye alikasirika mno.

Aliporudi kuuliza kwa nini, aliambiwa kwamba katibu, alipokuwa kijana, aliwahi kuwa muuzaji wa kampuni moja ya Italia — daima akiamini katika “kununua kwa 100 na kuuza kwa 300.” Alisema ameweka nyongeza ya faida ya 3%, na hilo liliwaeleza kila kitu: hakuwa mtu sahihi kwa kazi hiyo. Waliomba radhi.

Hakuna aliyezungumza tena juu ya jambo hilo, hakuna maoni rasmi. Kilichobaki katika korido za ofisi kilikuwa sentensi moja: utani kuhusu faida ya 3%.

Ferdinando